

บทความวิชาการ

หลอดเอกซเรย์แบบอาโนดหมุน

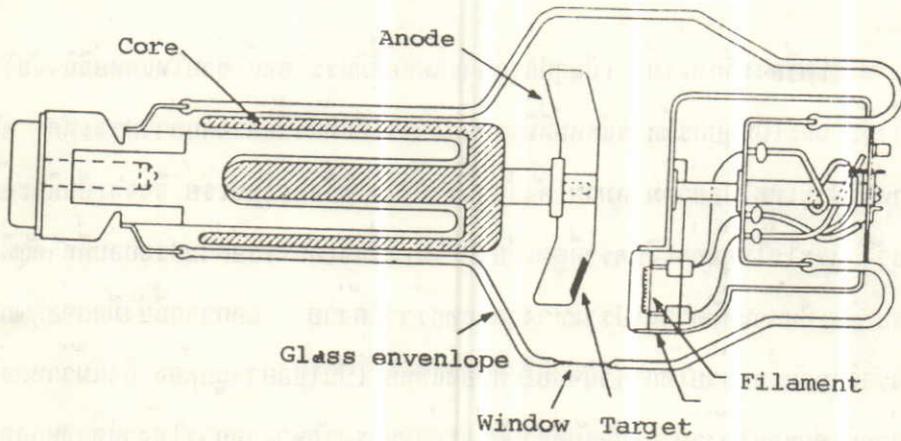
โสภาส คีรีตะ วิทย.(รังสีเทคนิค)*

เครื่องเอกซเรย์ เป็นอุปกรณ์การแพทย์ที่มีประโยชน์ ช่วยให้แพทย์วินิจฉัยโรคได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น และเป็นอุปกรณ์การแพทย์ที่มีราคาสูง จำเป็นต้องซื้อมาจากต่างประเทศ ทำให้สูญเสียเงินตราต่างประเทศไปอย่างมากมาย ดังนั้นการใช้งานเครื่องเอกซเรย์ จึงจำเป็นที่จะต้องใช้อย่างระมัดระวัง และใช้ให้คุ้มค่าเงินตราที่สูญเสียไป ในเครื่องเอกซเรย์ส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดคือหลอดเอกซเรย์ ซึ่งเป็นส่วนที่มีความเปราะบางและแตกง่ายได้ง่าย นอกจากนี้ยังมีผลต่อคุณภาพของภาพถ่ายทางรังสีในอนที่จะช่วยให้การวินิจฉัยโรคของแพทย์ เป็นไปอย่างถูกต้อง ถึงแม้ว่าหลอดเอกซเรย์จะเป็นส่วนที่เสียหายได้ง่าย แต่ปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยบำรุงรักษาอายุการใช้งานของหลอดเอกซเรย์ให้ยาวนานก็คือ ผู้ใช้จำเป็นที่จะต้องรู้จักวิธีการใช้งานอย่างถูกต้องและระมัดระวัง การบำรุงรักษารวมไปถึงการตรวจสอบความผิดปกติต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นแก่หลอดเอกซเรย์

หลอดเอกซเรย์ที่ใช้ในทางรังสีวินิจฉัย แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ กล่าวคือ หลอดเอกซเรย์แบบอาโนดอยู่นิ่ง (Stationary anode X-ray Tube) และหลอดเอกซเรย์แบบอาโนดหมุน (Rotating Anode X-ray Tube) หลอดเอกซเรย์ทั้งสองแบบมีหลักการทำงานและส่วนประกอบต่าง ๆ ใกล้เคียงกันมาก จะมีความแตกต่างกันก็เพียงลักษณะของอาโนดเท่านั้น ในที่นี้กล่าวถึงหลอดเอกซเรย์แบบอาโนดหมุน ซึ่งปัจจุบันเป็นที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวางและสามารถให้ปริมาณเอกซเรย์ตลอดจนสามารถทนกำลังได้สูงกว่าแบบอาโนดอยู่นิ่ง

หลอดเอกซเรย์แบบอาโนดหมุนมีส่วนประกอบและโครงสร้าง ดังรูปที่ 1

* ภาควิชารังสีเทคนิค คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รูปที่ 1 แสดงส่วนประกอบของหลอดเอ็กซเรย์แบบอาโนดหมุน

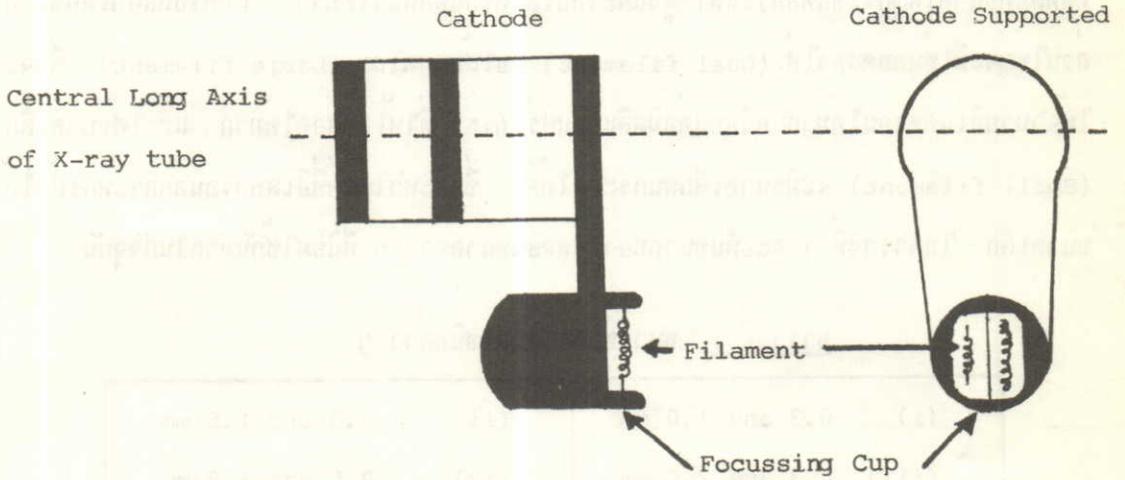
ส่วนประกอบของหลอดเอ็กซเรย์ ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน กล่าวคือ

1. คาโทด (Cathode) เป็นส่วนประกอบของหลอดเอ็กซเรย์ ที่ทำหน้าที่เป็นแหล่ง
จ่ายอิเล็กตรอน

2. อาโนด (Anode) เป็นส่วนที่จะหยุดอิเล็กตรอนที่วิ่งด้วยความเร็วสูงจากคาโทด
และเป็นแหล่งกำเนิดรังสีเอกซ์ ที่เกิดเนื่องจากการชนของอิเล็กตรอนกับเป้าโลหะ

3. หลอดแก้ว (Glass envelope) ทำหน้าที่ห่อหุ้มส่วนประกอบต่าง ๆ ของหลอด

คาโทด

รูปที่ 2 แสดงโครงสร้างและส่วนประกอบของคาโทด

คาโทดประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน กล่าวคือ

1. ส่วนยึดใส่หลอด (Supporting part) เป็นส่วนของคาโทด ที่ยึดติดกับหลอด แก้วที่หุ้มหลอดเอ็กซ์เรย์ และทำหน้าที่ยึดใส่หลอดให้ติดอยู่กับขั้วหลอดในตำแหน่งที่ตรงกับเป้า (target) เนื่องจากเป้าที่อิเล็กตรอนจะวิ่งเข้าไปชนไม่ได้อยู่ในแนวกลางหลอด (Central Axis) แต่แนวการเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอนจะขนานกับแนวกลางหลอด (ดังรูปที่ 2) ส่วนนี้ยังเป็นทางผ่านของ สายไฟที่เข้าไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของคาโทด

2. ใส่หลอด (Filament) จะทำหน้าที่ให้อิเล็กตรอนอิสระ อิเล็กตรอนที่ออกมา นี้ได้จากการทำให้โลหะร้อนมาก ๆ ทำให้มีอิเล็กตรอนหลุดออกมาออกกันอยู่รอบ ๆ ผิวโลหะนั้น ซึ่งเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า เทอมิโอนิก อิมิชั่น (Thermionic emission) ใส่หลอดเอ็กซ์เรย์มีลักษณะเป็นเส้นลวดที่ทำด้วยทอริเอตทังสแตน (Thoriated tungsten) ชดเป็นวงคล้ายปริง

ที่นิยมใช้ทั้งสแตนเป็นไส้หลอด เนื่องจากทั้งสแตนจะให้อิเล็กตรอนออกมาในปริมาณที่มาก และมีจุดหลอดเหลวสูงถึง 3380°C ไส้หลอดมีความยาวหลายขนาดแล้วแต่อัตราทนกำลังของหลอด โดยที่ไส้หลอดขนาดใหญ่จะทนต่อกระแสได้สูงและให้อิเล็กตรอนออกมาได้มาก ปกติในหลอดเอ็กซ์เรย์ส่วนใหญ่จะมีไส้หลอดสองไส้ (Dual filament) คือไส้ขนาดใหญ่ (Large filament) ซึ่งจะให้อิเล็กตรอนได้มาก หรือทนต่อมิลลิแอมแปร์ (mA) ที่ให้ไส้หลอดได้มาก และไส้ขนาดเล็ก (Small filament) จะมีขนาดเล็กทนกระแสได้ต่ำ ซึ่งจะทำให้จุดที่อิเล็กตรอนตกกระทบเป้าได้ขนาดเล็ก ในตารางที่ 1 จะเห็นขนาดของไส้หลอดขนาดต่าง ๆ ที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบัน

ตารางที่ 1 ขนาดของไส้หลอดชนิดต่าง ๆ

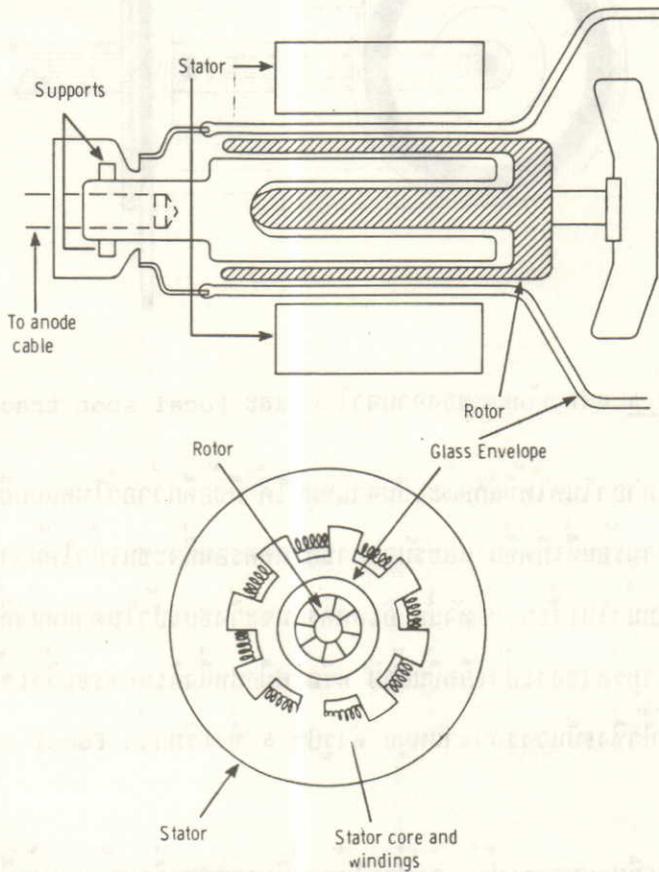
(i) 0.3 and 1.0 mm	(ii) 0.3 and 1.5 mm
(iii) 0.3 and 2.0 mm	(iv) 0.5 and 1.5 mm
(v) 0.5 and 2.0 mm	(vi) 0.6 and 1.0 mm
(vii) 0.6 and 2.0 mm	(viii) 0.7 and 2.0 mm
(ix) 0.8 and 1.8 mm	(x) 1.0 and 2.0 mm

3. ส่วนควบคุมลำอิเล็กตรอน เป็นส่วนที่หุ้มอยู่รอบ ๆ ฟิลาเมนต์ แต่จะมีช่องเปิดอยู่ในด้านที่หันไปหาอาโนด ทำให้มองดูมีลักษณะคล้ายถ้วย เรียกว่า Focusing cup หรือ Focusing slot หน้าที่ของส่วนนี้นอกจากจะเป็นที่ยึดอยู่ของไส้หลอดแล้ว ในส่วนนี้ก็ยังให้ศักย์ไฟฟ้าที่เป็นลบ (ศักย์ของไฟฟ้าแรงสูง) ดังนั้นส่วนที่มีลักษณะคล้ายถ้วย ก็จะทำหน้าที่ผลักอิเล็กตรอน ให้มีทิศทางวิ่งไปทางคานาโนด และอิเล็กตรอนก็จะถูกรวมให้วิ่งเป็นลำออกไป และชนกับเป้าของอาโนด (target) ด้วย

อาโนด จะรับอิเล็กตรอนที่วิ่งมาจากคาโทดด้วยสนามไฟฟ้าแรงสูงที่เกิดขึ้นระหว่างขั้วคาโทดและขั้วอาโนด บริเวณที่อิเล็กตรอนวิ่งชนอาโนด เรียกว่าเป้า (target) ลักษณะของ

อาโนดในหลอดเอ็กซ์เรย์แบบอาโนดหมุน จะมีลักษณะโครงสร้างดังรูปที่ 3

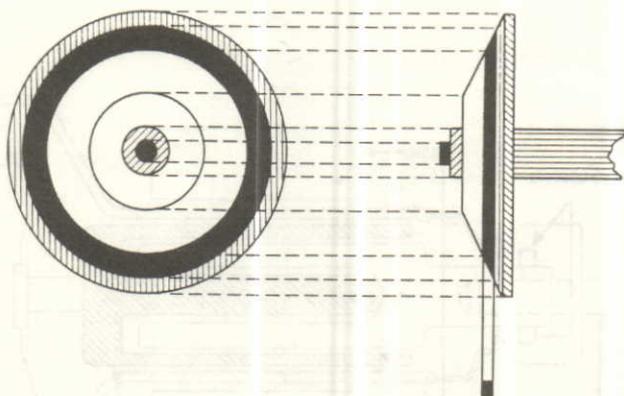

รูปที่ 3 แสดงลักษณะของอาโนดในหลอดเอ็กซ์เรย์แบบอาโนดหมุน

ส่วนประกอบที่สำคัญของอาโนดในหลอดเอ็กซเรย์ชนิดอาโนดเคลื่อนที่ได้ มีดังต่อไปนี้

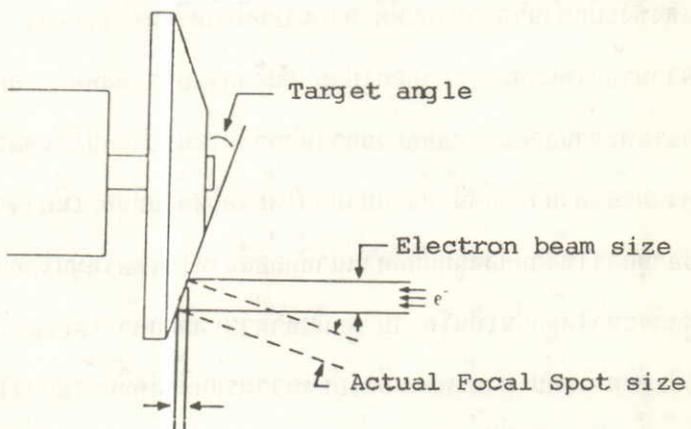
1.1 จานอาโนด สมัยเริ่มแรกทำด้วยทังสเตน ยึดติดกับแกนและส่วนหมุน ซึ่งจะทำหน้าที่ยึดจานอาโนดให้อยู่คงที่และสามารถหมุนรอบจุดศูนย์กลางจานได้ ดังรูปที่ 4

รูปที่ 4 แสดงลักษณะของจานอาโนด และ Focal spot tract

การทำอาโนดให้มีลักษณะเป็นจานหมุนได้ มีข้อดีกว่าอาโนดแบบยึดอยู่กับที่มาก ในแง่ของความทนต่อความร้อนที่เกิดขึ้น และรับจำนวนอิเล็กตรอนที่จะชนเป้าได้มาก ทั้งนี้เนื่องจากใช้เป้าซึ่งหมุนเปลี่ยนตำแหน่งไปเรื่อย ๆ ดังนั้น อิเล็กตรอนจะวิ่งชนเป้าในตำแหน่งที่ต่างกันตลอดเวลา จึงทำให้การสะสมความร้อนของเป้าเกิดขึ้นน้อย หรือเสมือนหนึ่งอิเล็กตรอนวิ่งเข้าชนเป้าที่มีขนาดใหญ่กว่า ลักษณะของเป้าซึ่งเป็นวงรอบจานหมุน ดังรูปที่ 4 ซึ่งเรียกว่า focal spot tract หรือ target tract

การเอียงมุมของเป้า จะช่วยให้จุดที่อิเล็กตรอนวิ่งเข้าชนเป้ามีขนาดเล็ก หรือ Source มีขนาดเล็ก เพื่อต้องการหลีกเลี่ยงความไม่ชัดเจนของภาพ เนื่องจากขนาดของแหล่งกำเนิดรังสีมีขนาดใหญ่ (Geometrical unsharpness) และจะมีผลทำให้ขนาดพื้นที่ที่อิเล็กตรอนวิ่งเข้าชนเป้าจริง ๆ (actual focal spot) มีขนาดโต แต่ขนาดพื้นที่ที่ปรากฏ (Effective focal spot) จะมีขนาดเล็กกว่า ดังรูปที่ 5

รูปที่ 5 แสดง Actual focal spot และ effective focal spot

1.2 แกนยึดจานอาโนดและโรเตอร์ (Anode stem and rotor) มีลักษณะโครงสร้างดังรูปที่ 3 ปลายข้างหนึ่งของแกนยึดจานอาโนด จะยึดติดกลางจานอาโนด และอีกข้างหนึ่งยึดติดกับกระบอกทองแดง (โรเตอร์) แกนนี้ทำด้วยโลหะโมลิบดีนัม (Molybdenum) เนื่องจากต้องการความแข็งแรงไม่โค้งงอได้ง่าย และนำความร้อนได้น้อย

โรเตอร์มีลักษณะเป็นทรงกระบอกทำด้วยทองแดง และยึดติดกับแกนโรเตอร์ด้วยการใช้ลูกปืน (ball bearing) เพื่อให้โรเตอร์หมุนได้คล่องและแกนโรเตอร์นี้จะยึดติดกับหลอดแก้ว ทำหน้าที่เป็นตัวนำไฟฟ้าแรงสูงจากภายนอกเข้าสู่จานอาโนด การยึดของแกนโรเตอร์ จะต้องยึดอย่างแข็งแรงเพื่อป้องกันการสูญเสียความเป็นสุญญากาศของหลอด และต้องทนต่อความร้อนที่เกิดขึ้นที่รอยต่อ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วจุดนี้จะเป็นจุดที่เปราะแตกเสียหายได้ง่าย

ความร้อนที่เกิดขึ้นที่จานอาโนด จะถ่ายเข้าไปสู่ตัวโรเตอร์ได้ การนำความร้อนผ่านแกนโมลิบดีนัมแคบ ๆ ไปสู่ตัวโรเตอร์ทำไคบาง แต่โดยปกติแล้วจะต้องพยายามป้องกันความร้อนที่

เกิดเข้าไปสู่ตัวโรเตอร์ ดังนั้นจึงนำเอาโพลีคีมัม ซึ่งเป็นตัวนำความร้อนที่ไม่ค่อยคืนกลับมาใช้ทำแกน
อาโนด ออกแบบให้แคบ ๆ เพื่อป้องกันการนำความร้อนไปสู่ตัวโรเตอร์ ตัวโรเตอร์ทำด้วยโลหะ
ทองแดงซึ่งเป็นตัวนำความร้อนที่ดี ความร้อนที่เกิดขึ้นที่ตัวโรเตอร์ จะส่งผ่านออกจากหลอดด้วยวิธีแผ่
รังสีความร้อนให้แก่ออกแกวออกไปสู่น้ำมันที่อยู่รอบ ๆ หลอด อีกทางหนึ่งจะผ่านลูกปืน ไปยังแกน
โรเตอร์และผ่านออกนอกหลอดด้วยการนำความร้อนของแกนโรเตอร์ (Anode shank) ในการส่ง
ผ่านความร้อนด้วยวิธีหลังนี้ ต้องพยายามให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด เนื่องจากว่าอายุของหลอดส่วนหนึ่ง ขึ้น
อยู่กับอายุการใช้งานของลูกปืนที่ทำหน้าที่หล่อลื่นให้โรเตอร์หมุนได้คล่องรอบตัวแกน ถ้าหากเกิดความ
ร้อนสูงก็จะทำให้ลูกปืนเสียได้ง่าย ลูกปืนทำด้วยเหล็กกล้า (steel) เคลือบด้วยโลหะเงินบาง ๆ
เพื่อเป็นตัวทำให้ลื่น ดังนั้นต้องหลีกเลี่ยงความร้อนที่เกิดขึ้นด้วยการให้ตัวโรเตอร์เป็นตัวระบายความ
ร้อนได้อย่างดี ลูกปืนนี้มีส่วนสำคัญต่ออายุของหลอดอย่างมาก เนื่องจากเราไม่สามารถที่จะซ่อมหรือ
เปลี่ยนได้ การหมุนของโรเตอร์จะต้องไม่ทำให้หลอดสั้นหรือแกว และต้องหมุนด้วยความเร็วถึง
ความเร็วที่กำหนดไว้อย่างรวดเร็ว ไม่ติดขัด ลูกปืนที่ใช้มีลักษณะเป็นสลัก ลูกปืนที่ประกอบด้วยลูกปืน
หลาย ๆ ลูกเรียงเป็นแถวอยู่รอบ ๆ แกนโรเตอร์

การหมุนของโรเตอร์ เกิดขึ้นเนื่องจากการเหนี่ยวนำของขดลวดอินดักชัน ที่อยู่รอบ ๆ
หลอด และหลอดแกวตรงบริเวณรอบ ๆ โรเตอร์ ซึ่งจะลอคเข้ามามีขนาดโตกว่าโรเตอร์ เพียงเล็ก
น้อย ขดลวดอินดักเตอร์ที่อยู่รอบ ๆ หลอดเรียกว่าสเตเตอร์ (Stator) การหมุนของโรเตอร์
เกิดขึ้นจากขดลวดสเตเตอร์จะเหนี่ยวนำให้เกิดสนามแม่เหล็กรอบ ๆ โรเตอร์ และมีการเปลี่ยนแปลง
สนามแม่เหล็กตลอดเวลา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงสนามแม่เหล็กนี้ จะเหนี่ยวนำให้เกิดกระแสเหนี่ยวนำ
(Induction current) ในตัวโรเตอร์ ขณะที่เกิดกระแสเหนี่ยวนำขึ้นมากก็จะเกิดแรงแม่เหล็กไฟฟ้า
และชั่วแม่เหล็กที่เกิดขึ้น จะมีชั่วเช่นเดียวกับสนามแม่เหล็กที่เกิดจากขดลวดเหนี่ยวนำ ของสเตเตอร์
จึงทำให้เกิดแรงผลักรันขึ้น ทำให้โรเตอร์หมุนได้เช่นเดียวกับหลักการของอินดักชัน มอเตอร์ที่มีใช้กัน
มากในชีวิตประจำวัน อาทิเช่น มอเตอร์พัดลม เป็นต้น ความเร็วของการหมุนโรเตอร์ที่ใช้กัน จะมี
ความเร็วรอบของการหมุนอยู่ในช่วง 2,400 ถึง 3,600 รอบต่อนาที และในกรณีของเครื่องขนาด

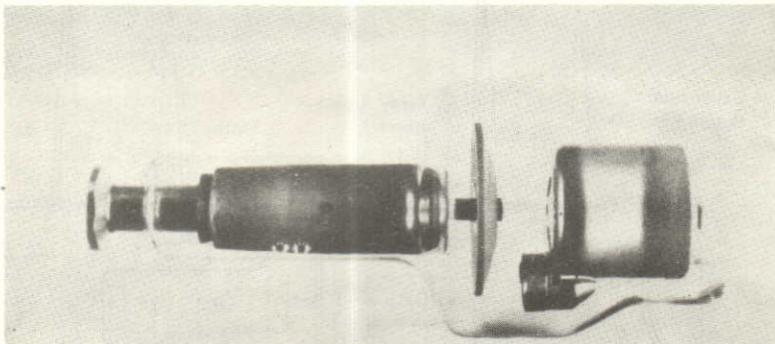

ปีที่ 18 ฉบับที่ 3 กันยายน 2528

ใหญ่ จะมีความเร็วที่เลือกได้ คือการหมุนแบบปกติ (Normal speed) จะมีความเร็วประมาณ 3,000 รอบต่อนาที และการหมุนแบบความเร็วสูง (High Speed) จะมีความเร็วประมาณ 9,000 รอบต่อนาที ความผิดปกติที่ทำให้การหมุนของหลอดข้างล่างหรือหยุดหมุน ก็จะมีผลทำให้อายุการใช้งานของหลอดสั้นลงหรือหมดสภาพการใช้งานไปได้

หลอดแก้ว

หลอดเอ็กซ์เรย์จะต้องเป็นหลอดสูญญากาศ หรือทำให้มีความดันของก๊าซต่าง ๆ อยู่ในปริมาณน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ สิ่งนี้มีความสำคัญมาก เพราะถ้ามีก๊าซอยู่ในหลอดเอ็กซ์เรย์ ปริมาณสูง จะทำให้อิเล็กตรอนที่วิ่งจากคาโทดไปยังแอโนด ชนอะตอมของก๊าซเกิดการไอออนไนซ์ ทำให้อิเล็กตรอนต้องสูญเสียพลังงานวิ่งไปไม่ถึงแอโนด หรือเปลี่ยนทิศทางไปชนแอโนดไม่ตรงตำแหน่งเป้าที่ต้องการผล คือปริมาณเอ็กซ์เรย์ที่เกิดขึ้นจะลดลงไปมาก และเป็นส่วนหนึ่งที่จะบอกถึงการสิ้นสุดสภาพการใช้งานของหลอดเอ็กซ์เรย์ หลอดแก้วที่ใช้จะต้องมีคุณสมบัติที่แข็งแรงพอที่จะทนต่อความร้อนต่าง ๆ ไว้อย่างมั่นคง ทนต่อความร้อนและแรงดันไฟฟ้าได้สูง ส่วนใหญ่นิยมใช้พวก Pyrexglass ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะนำมาใช้งาน ลักษณะของหลอดเอ็กซ์เรย์มีลักษณะดังรูปที่ 6

รูปที่ 6 แสดงหลอดเอ็กซ์เรย์แบบแอโนดหมุน

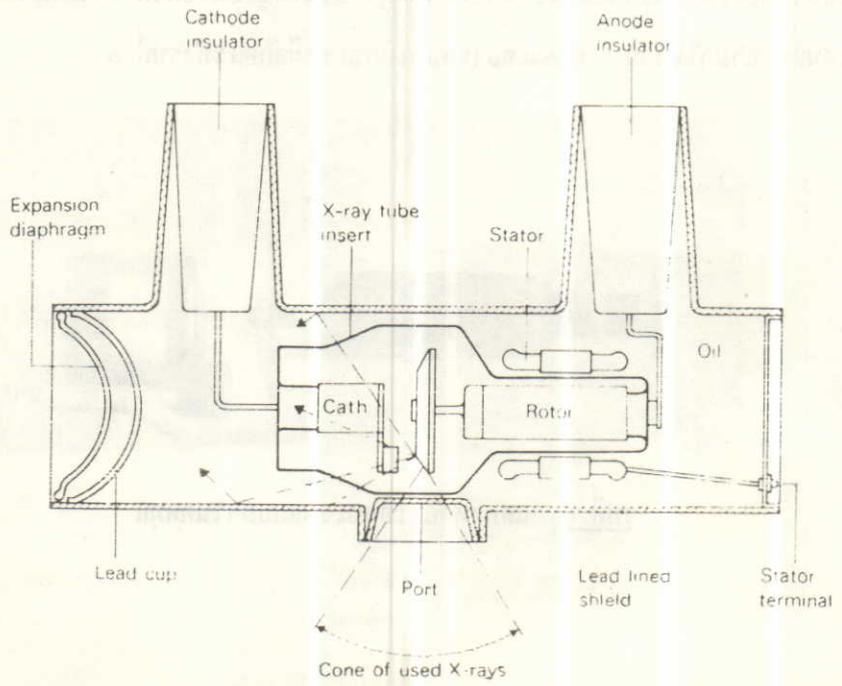

บริเวณรอบ ๆ โรเตอร์ หลอดแก้วจะคอดเข้ามาเพื่อให้โรเตอร์อยู่ชิดหลอดแก้วมาก ซึ่งเป็นบริเวณที่จะสอดเข้ากับขดลวดสเตเตอร์ที่ใช้หมุนโรเตอร์ และเพื่อให้มีการระบายความร้อนออกจากโรเตอร์ได้อย่างรวดเร็ว บริเวณตรงกลางหลอดคอด้านล่างตำแหน่งที่อิเล็กตรอนวิ่งชนอานอด หลอดแก้วบริเวณนี้จะบางกว่าบริเวณอื่น เนื่องจากไม่ต้องการให้หลอดแก้ว ซึ่งเป็นวัสดุที่สามารถดูดกลืน (Absorbed) รังสีเอชเอชไอได้ จึงทำให้บางลงเพื่อให้เอ็กซ์เรย์ผ่านหลอดแก้วออกมาได้มาก เรียกบริเวณนี้ว่า window จากที่กล่าวมาแล้วว่าหลอดแก้วเป็นตัวรักษาความเป็นสุญญากาศ ดังนั้นในการผลิตจึงจำเป็นต้องมีความพิถีพิถันมาก ปกติแล้วหลอดที่ผลิตออกมาจากโรงงาน จะมีการทดสอบการทำงานก่อนที่จะส่งจำหน่ายไปยังบริษัทผู้ประกอบเครื่องเอ็กซ์เรย์

การบรรจุหลอดเอ็กซ์เรย์ลงใน TUBE HOUSING

การบรรจุหลอดเอ็กซ์เรย์ชนิดคาโนดหมุนลงใน Tube Housing จะอยู่ในลักษณะดังรูป

รูปที่ 7

รูปที่ 7 แสดงการบรรจุหลอดเอ็กซ์เรย์ชนิดคาโนดหมุนลงใน Tube Housing

TUBE HOUSING จะต้องมัลักษณะและคุณสมบัติดังนี้คือ

1. จะต้องสามารถป้องกันรังสีรั่วไหล (Leakage radiation) ในทิศทางที่ไม่ต้องการให้อยู่ในปริมาณที่กำหนดคือน้อยกว่า 100 mr/hr ที่ระยะ 1 เมตร จากหลอด
2. ต้องป้องกันอันตรายจากไฟฟ้า (Shock proof) แก่ผู้ใช้และผู้ช่วย โดยมีการต่อเข้ากับสายกราวด์
3. ต้องสามารถป้องกันน้ำมันที่ใช้เป็นฉนวนซึ่งอยู่รอบ ๆ หลอดไม่ให้รั่วออกมา และป้องกันการเกิดฟองอากาศหรือมีน้ำรั่วเข้าไป
4. ต้องมีการกักคลื่นรังสีน้อยที่สุดในทิศทางที่จะนำเอ็กซเรย์ออกไปใช้งาน หรือบริเวณ window ของหลอด
5. ต้องมีเต้าเสียบสายไฟแรงสูงเข้าไปเลี้ยงหลอด และเต้าเสียบสายต้องสามารถยึดสายไฟแรงสูงให้ติดแน่นอยู่ได้

จากรูปที่ 7 จะเห็นว่าหลอดเอ็กซเรย์แบบอาโนดหมุน นอกจากจะมีสายไฟแรงสูง (High tension cables) แล้ว ยังมีสายไฟเข้าไปเลี้ยงขดลวดสเตเตอร์ของอาโนด สายที่เข้าไปเลี้ยงขดลวดสเตเตอร์นี้จะเป็นสายไฟขนาดเล็ก และทนโวลเตจต่ำ ๆ ตรงบริเวณทางออกของรังสี (Exit port) ซึ่งตรงกับ window ของหลอดเอ็กซเรย์ ส่วนใหญ่การผลิตจากโรงงานมักจะจำกัดขนาดของลำรังสีที่ออกมา ให้มีขนาดกว้างเป็นมุมกับกึ่งกลางลำรังสี (Central ray) ตรงบริเวณนี้จะมีตะกั่วเสริมอยู่นานกว่าบริเวณอื่น จะทำหน้าที่เป็นโคน (Cone) จำกัดลำรังสีข้างนอก tube housing ในบริเวณนี้ก็จะมีส่วนที่สามารถจะยึดติดกับอุปกรณ์จำกัดขนาดลำรังสี (beam limited devices) อาทิเช่น โคน, คอลลิเมเตอร์ (Collimator) เป็นต้น

ความผิดปกติของหลอดเอ็กซเรย์

หลอดเอ็กซเรย์ที่ใช้งานตามปกติ อาจเกิดความเสียหายได้ หากเจ้าหน้าที่ผู้ใช้เครื่องมือไม่มีความระมัดระวัง ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับส่วนใดส่วนหนึ่งของหลอด อาจจะทำให้เกิดความเสียหายต่อส่วนอื่น ๆ ของหลอดหรือของเครื่องมือเอ็กซเรย์ได้

ส่วนต่าง ๆ ของหลอดที่อาจเกิดความเสียหาย แบ่งออกได้ดังนี้

1. ความผิดปกติของหลอดแก้ว
2. ความผิดปกติของอาโนด, โรเตอร์ และชลลวคสเตเตอร์
3. ความผิดปกติของฟิลาเมนต์
4. ความผิดปกติของระบบสุญญากาศ

ความผิดปกติของหลอดแก้ว

หลอดเอ็กซ์เรย์ที่ใช้งานไปนาน ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้งานที่ mA และ KV สูง ๆ ฟิลาเมนต์จะเกิดความร้อนสูงมาก และขณะเดียวกันอิเล็กตรอนที่หลุดออกไป ก็จะวิ่งชนเข้าด้วยความเร็วสูง เกิดความร้อนขึ้นอย่างมากมาย ก็จะมีผลทำให้ทั้งสแตนที่ใช้ทำฟิลาเมนต์เกิดระเหิด (Vaporization) กลายเป็นไอของโลหะทั้งสแตน และจะหลุดออกไปเกาะที่หลอดแก้วที่หุ้มอยู่รอบ ๆ ทำให้หลอดมีสีเปลี่ยนไปจากเดิมคือ มีลักษณะคล้ายกระจกเงา (Mirror like reflecting surface) ผลของการมีไอโลหะเกาะอยู่ที่หลอดแก้ว ก็จะมีลักษณะคล้ายตัวกรองทำให้ปริมาณเอ็กซ์เรย์ที่ลดลงไป แต่ผลอันนี้ก็ไม่ได้มีความสำคัญมากนัก ที่สำคัญคือไอของโลหะที่เกาะอยู่ จะไปมีผลทำให้ความเป็นฉนวนของหลอดแก้วลดลง ซึ่งจะมีผลทำให้หลอดเกิดการแตกราวได้ง่าย เนื่องจากไฟแรงสูง (High Voltage) ที่ให้แก่หลอด เพราะถ้าหลอดเกิดแตกราวแม้ว่าจะเพียงเล็กน้อย ก็จะมีผลทำให้หลอดสูญเสียความเป็นสุญญากาศทันที

นอกจากนี้ หลอดเอ็กซ์เรย์ยังแตกราวได้เนื่องจากการถูกกระทบกระเทือนแรง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตอนที่หลอดยังร้อนภายหลังการใช้งานเสร็จใหม่ ๆ ซึ่งเป็นข้อควรระวังสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ใช้เครื่องเอ็กซ์เรย์ จะต้องไม่ให้หลอดกระทบเข้ากับฝาผนังหรือวัตถุอื่น ๆ เพราะจะทำให้หลอดแตกได้ง่าย

ความผิดปกติของอาโนด โรเตอร์ สเตเตอร์

การใช้งานหลอดเอ็กซ์เรย์ที่ใช้ mA สูง ๆ ในเวลาสั้น ๆ จะเป็นผลทำให้อาโนดเกิดความร้อนสูงมาก ในหลอดเอ็กซ์เรย์แบบอาโนดหมุนจะช่วยให้ความร้อนลดลงไปได้มาก แต่ถ้าหากมีการใช้งานที่เกินกว่าความสามารถของอาโนดที่จะระบายความร้อนได้ทันแล้ว จะทำให้เกิดรอยราว

(Cracks) หรือเป็นหลุม (Pits) ซึ่งความผิดปกติที่เกิดขึ้นคือแถบเป่าเรียกว่า "Crazy paving" ในเครื่องเอกซเรย์ปัจจุบันมักจะมัววงจรที่จะควบคุมการทำงานของหลอดไม่ให้เกิดจุดที่จะเกิดความเสียหายขึ้นกับหลอดเอกซเรย์ แต่เพื่ออายุการใช้งานที่ยาวนานของหลอดเอกซเรย์ผู้ใช้งานจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงการใช้ mA และ kV สูง ๆ ความขรุขระของผิวแถบเป่า จะยังผลให้เกิดผลเสียหายต่อภาพถ่ายทางรังสี และทำให้การกระจายของรังสีผิดไป (Ununiform) นอกจากนี้ความร้อนที่เกิดขึ้นสูงก็จะมีผลต่อระบบลูกปืนของอาโนคัพ เนื่องจากส่วนของโรเตอร์ทำด้วยโลหะหลายชนิดและการขยายตัวเนื่องจากความร้อนเกิดได้ไม่เท่ากัน ทำให้การหมุนของอาโนคัพสูญเสียความสมดุลจะยังผลให้ลูกปืนที่หล่อลื่นเสียหายได้ การเสียหายของลูกปืนก็จะทำให้อาโนคัพเสียหายโดยตรง และความร้อนก็ยังทำลายคุณสมบัติของลูกปืนให้เสียหายได้ ความผิดปกติที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่อาโนคัพ นอกจากความร้อนที่เกิดขึ้นแล้วความผิดปกติของซลวดสเตเตอร์ ก็เป็นสาเหตุที่ทำให้อาโนคัพเสียหายได้ การที่ไฟเลี้ยงซลวดผิดปกติเช่น ไม่มีแรงดันไฟเข้ามา แรงดันไฟฟ้าหรือความถี่ของไฟฟ้าที่เข้ามา ผิดไปจากเดิม ซลวดสเตเตอร์ขาดหรือสายไฟหลุหลวมทำให้ไม่มีไฟเข้ามาเลี้ยงซลวด นอกจากนั้นความเสียหายของระบบลูกปืนที่โรเตอร์ ก็เป็นสาเหตุที่ทำให้อาโนคัพเกิดการเสียหาย

ความผิดปกติของฟิลาเมนต์

ความผิดปกติของฟิลาเมนต์อาจจะเนื่องมาจาก

ก. ฟิลาเมนต์ขาด เนื่องจากฟิลาเมนต์ได้รับความร้อนตลอดระยะเวลาการใช้งานเมื่อใช้งานไปนาน ๆ ฟิลาเมนต์จะเกิดการระเหิดไปทำให้บางลง และขาดได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลอดได้รับความกระทบกระเทือนขณะที่ฟิลาเมนต์ร้อน หรือมีไฟเข้ามาเลี้ยงฟิลาเมนต์อยู่หรือฟิลาเมนต์ได้รับความร้อนอย่างรวดเร็ว ก็จะทำให้อายุการใช้งานสั้นลง

ข. เกิดจากวงจรไฟฟ้าที่เข้ามาเลี้ยงฟิลาเมนต์ ความผิดปกติของวงจรไฟ อาทิเช่น สายไฟหลุด ฟิวส์ขาด หรือไม่มีไฟจากคอลโทรลเข้ามาเลี้ยงหม้อแปลง ใส้หลอดก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ใส้

หลอดไมรอนและไม่มีเอ็กซ์เรย์ออกมา

ความผิดปกติของระบบสูดอากาศ

สูดอากาศไม่ได้เป็นส่วนประกอบของหลอดโดยตรง แต่จำเป็นต้องทำให้หลอดเป็นสูดอากาศ เนื่องจากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น การที่มีไอของโลหะมาก ๆ อยู่ในหลอด หรือการที่มีโมเลกุลของอากาศอยู่ในหลอดมาก ๆ จะทำให้เกิดความสูญเสียแกระบบสูดอากาศ หรือเรียกว่าหลอดเกิด "Gassy" เมื่อมีการใช้งาน ผลที่สังเกตได้คือเข็มของ mA มิเตอร์จะขึ้นสุดสเกลได้ ดังนั้นเมื่อเกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้นมาจำเป็นต้องหยุดใช้เครื่องรอกการเปลี่ยนหลอดใหม่เสียก่อน เพราะถ้าหากยังใช้ต่อไปแล้วก็จะทำให้เกิดความเสียหายแก่วงจรอื่น ๆ ได้

การตรวจเช็คความผิดปกติของหลอดเอ็กซ์เรย์

สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ใช้งานเครื่องเอ็กซ์เรย์สามารถที่จะสังเกต ความผิดปกติเบื้องต้น ที่เกิดขึ้นกับหลอดเอ็กซ์เรย์ได้ดังนี้

1. สังเกตการหมุนของหลอด ด้วยการฟังเสียงขณะโรเตอร์ว่ามีเสียงโรเตอร์ ดังหรือไม่ เสียงที่ได้ยิน เรียบหรือมีเสียงดังผิดปกติจากเดิมหรือไม่ ถ้าหากไม่มีเสียงดังหรือเสียงดังผิดปกติ จะต้องมีการตรวจสอบโดยช่างต่อไป

2. เมื่อเอ็กซ์เรย์แล้วมีปริมาณรังสีออกมาน้อยกว่าปกติที่เคยใช้อยู่ สาเหตุอาจจะมาจากการที่มีไอของทั้งสแตนเกาะอยู่รอบ ๆ หลอดมากเกินไป หรือวงจรไฟเลี้ยงใส่หลอดผิดปกติ การตรวจเช็คทำได้โดยการถอดคอลลิเมเตอร์ออก ซึ่งจะสามารถมองเห็นใส่หลอดที่สว่างได้ เมื่อเปิดเครื่องเพราะขณะที่เปิดเครื่องจะมีไฟเข้ามาเลี้ยงใส่หลอดจำนวนหนึ่ง ลองสังเกตดังนี้

2.1 มองเห็นใส่หลอดสว่างหรือไม่ ถ้าไม่เห็นอาจเกิดเนื่องจาก ใส่หลอดขาดหรือไฟที่ มาเลี้ยงใส่หลอดเกิดความผิดปกติให้ลองเปลี่ยนตัวเลือก mA ไปที่ตำแหน่งอื่นเพื่อดูใส่หลอด อีกใ้หนึ่ง ถ้าหากยังไม่เห็น ควรหยุดใช้เครื่องจนกว่าจะได้รับการตรวจเช็คอย่างละเอียดจากช่างต่อไป

ปีที่ 18 ฉบับที่ 3 กันยายน 2528

2.2 มองเห็นสว่างน้อย มองผ่านหลอดเข้าไปลำบากอันนี้อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากเกิด
ความผิดปกติที่หลอดแก้วคือมีไอของโลหะทั้งสแตนมาเกาะจนมองเห็นได้ลำบาก

2.3 มองเห็นไส้หลอดโคตะควก ลองสังเกตดูว่ามีน้ำมันเข้าไปอยู่ในหลอดบ้างหรือไม่
ถ้ามีก็แสดงว่าหลอดเกิดการแตกรั่ว คู่อำนาจมีความเสียหายเกิดขึ้นหรือไม่ถ้าหากมีความเสียหาย
เกิดขึ้นและความเสียหายนั้นมีผลทำให้เกิดผลเสียต่อการฉายภาพทางรังสี ก็ควรที่จะยุติการใช้เครื่อง
จนกว่าจะได้รับการซ่อมแซมให้เรียบร้อย

หนังสืออ้างอิง

1. CHESNE D. NOREEN AND MURIEL : X-ray Equipment for Student Radiographers 3rd Edition 1984 Black well Scientific Publications pp.237-272
2. BUSHONG STEWARIC: Radiologic science for technologists, Dep. of Radiology Baylor Collage of Mecicine Texas 1980.
3. HEDEE R. WILLIAM, CHANEY, L. EDWARD, ROSSI P. RAYMOND ; Radiologic Physics, Equipment and Quality Control 1977, Year Book Medical Publishers INC. pp. 99-110.
4. BLOOM L. WILLIAM : Medical Radiographic Technic 3rd edition, 1972; Charles C. Thomas publisher USA.